

AN. 2. 2. 12.

A
S
I
A
S
A
N
A
3
/
9
0

A S I A S A N A

**Kirjastotieteen ja informa-
tiikan opiskelijoiden aine-
järjestön UDK ry:n äänen-
kannattaja**

**Osoite:
Asiasana
UDK ry
Kirjastotieteen ja informa-
tiikan laitos
PL 607
33101 TAMPERE**

**Painopaikka:
Tehokopiointi
Tampere 1990**

ISSN 0356-0139

S I S Ä L T Ö :

Pääkirjoitus	3
Puheenjohtaja	4
Tutkimuslaboratorio	5
Laitoksen uudet kasvot	7
Vierailija Virosta	15
Laulava vahtimesta- ri	18
Kolmenlaiset koke- mukset	20
Solidaarisuutta laitokselle	23
Hallitus...	24
Hei, Mekin reilat- tiin	26

Toimitus:

Kai Halttunen (vast.)
Harri Kalinen
Leena Korsumäki
Markku Laitinen

PÄÄASI OITA

joita kannattaa miettiä

Tiedon tallennus ja haku sekä tietohallinto ovat kirjastotieteen ja informatiikan keskeisimpiä ja tärkeimpiä alueita.

Laitoksella tarjotaan kulttuurinvälityksen opintokokonaisuus (noin 20 ov) syyslukukauden 1991 alusta lukien. (opinto-opas s. 75)

Turun kirjamessut oli .. menestys, vaikka televisiolle ei löytynyt kuvattavia julkkiksia tai lehdille syysuutuudensa julkaisseita vakionimiä.

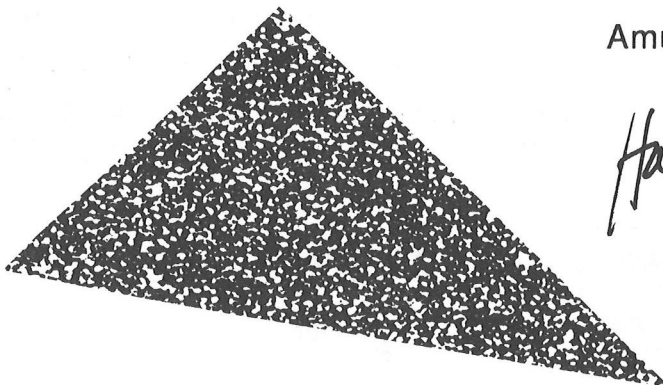
Kirjastonhoitaja - Bibliotekarien

Kirjastonhoitaja - Biblioteekkari

Tampereen yliopistossa ei enää ole kurssikirjastoa. (Vrt. Asiasana 2/90)

Amurissa 19.10.1990

Halttunen

Puheenjohtajan palsta

Miten puolustaisin ainejärjestön olemassaoloa? En voi toivottaa vanhaa liturgiaa: Opiskelu on muutakin kuin pelkkä välivaihe, sillä en usko siihen.

Siispä käytän apuna viisaampiani:

Turun yliopiston hum. tiedekunnan yleisopintoihin kuului suppea yhteiskuntaopin kurssi. Luennoitsija Matti Wiberg (se, joka on kirjoittanut UDK:n ilmoitustaululla ja niin monen tunnollisen kirjastotädin työhuoneen seinällä killuvan jutun kirjastoista "Viiden tähden palvelua") sanoi ensimmäisellä kerralla: "Älkää tänne tulko, vaan menkää mukaan opiskelijajärjestöihin. Siellä opitte nämä asiat paljon paremmin!" Lisäperusteluina hän myös mainitsi, että järjestöistä löytää hyviä petikavereita. Mitenkähän lienee?

MINUA TYLSII KAIKKI...
EN TAHDONÄHDÄ KE-
TÄÄN, ENKÄ PUHUA KE-
NELLEKÄÄN...

BONK!
☆

Joka tapauksessa ainejärjestö antaa hienon mahdollisuuden leikkiä aikuista. Ja vaikka tietoa yrittään välittää kaikille K&I-opiskelijoille (halusivat he sitä tai ei) niin uskon kyllä, että UDK:n toimintoihin aktiivisesti osallistuvat (☺ hallitus) on keskimääräistä paremmin perillä siitä missä mennään niin laitoksella kuin koko yliopistossakin.

UDK:n alkuaikoina, jolloin osallistuminen oli vilkasta, opiskelijajärjestöillä oli jonkinlainen kapinallisen rooli. Voisiko esittää sellaisen rohkean päätelmän, että nuo silloin peistä taittaneet, jotka sittemmin ovat vallanneet hyvät asemat, näkevät nykyisin osallistuvat kiltteinä isänmaantovoina joihin voi luottaa ja suuren hiljaisen enemmistön osallistumattomuudellaan kapinoivana?

Lopuksi voi todeta, että yliopistosta selviää hengissä läpi, vaikka ei olisi ainejärjestöstä kuullutkaan.

Laitoksella on käynnissä tiedonhaun tutkimuslaboratorion perustamishanke. Seuraavassa hyvin hajanaisia ja sinänsä subjektiivisesti valittuja otteita paperista. Kokonaisuudessaan paperi **Tiedonhaun tutkimuslaboratorio - perustamissuunnitelma, Tampereen yliopisto Kirjastotieteen ja informatiikan laitos 12.9.1990, 11 s. + liit.** on luettavissa ja kommentoitavissa Udk:n opintoneuvonnassa.

Kirjastotieteen ja informatiikan laitoksen perus- ja jatkokoulutuksen sekä tutkimuksen kehittämissuunnitelmissa korostetaan voimakkaimmin kasvavina aloina tiedon tallennuksen ja haun sekä tietohallinnon alueita.

"Laitoksen tavoitteena on perustaa tiedonhaun tutkimuslaboratorio, joka tarjoaa välttämättömät fyysiset edellytykset alueen tutkimusprojektien sekä syventävien ja jatko-opintojen kehittämiseksi.... Tiedonhakujärjestelmien tutkimukseen sopivaa laboratorioympäristöä ei ole

käytettävissä missään Suomen tutkimusyksikössä. Sen vuoksi laboratorion perustaminen palvelisi laajempaakin käyttäjäkuntaa kuin K&I-laitosta ja tarjoaisi hyvät mahdollisuudet yhteistyöprojekteihin ja palvelututkimuksen laajentamiseen."

Välineiden lisäksi on esitetty uuden professuurin (informatiikka) perustamista 1992 sekä työsopimussuhteisen laboratorio-insinöörin palkkaamista.

"Tiedonhaun tärkeimmät tutkimusalueen voidaan jäsentää seuraavasti:

- Tiedon ja tietokantojen sisältö ja rakennetutkimukset
- Hakumenetelmätutkimukset
- Tallennusprosessin tutkimus
- Hakuprosessin tutkimus
- Liittymä ja välinetutkimukset"

Tietohallinnon tutkimuksen alue on laaja, joista tutkimuslaboratorion kannalta keskeisimpiä ovat:

- Tietotyön, etenkin tiedon käytön ja kommunikoinnin tutkimus, niin yksilöiden kuin työryhminekin osalta
- Tietotyön tukemisen perusteet ja menetelmät,

etenkin tieto-järjestelmät sekä niiden vaikutusten analysointi

- Yleensä tiedon hankinnan, talletuksen, käsittelyn, esittämisen ja kommunikoinnin välineiden ja menetelmien tutkiminen, kehittäminen ja vaikutusten analysointi"

"Kirjastotieteen ja informatiikan menetelmät ovat ensiarvoisia kaiken tekstitiedon, kuva-aineistojen, hypermedia-dokumenttien, tietokoneohjelmien ja tiedostojen sisällön kuvaamiseen ja niiden hakuun."

"Suurten organisaatioiden ja moniorganisaatioympäristöjen tiedonhallinnassa tulee avoimien hyperdokumenttien rooli korostumaan...

Näissä tehtävissä on monia teknisiäkin ongelmia, mutta -- mikä on laboratorion kannalta oleellista -- myös käyttäytymis- ja yhteiskuntatieteellisiä ongelmia."

Paperissa kuvataa hyvinkin tarkasti eri tutkimusalueita, tietokantoja ja muissa maissa meneillään olevia saman alan projekteja. Todetaan myös ettei laitoksen hanke kilpaile

yliopiston muiden hypermedia (laboratorio) hankkeiden kanssa vaan täydentää niitä.

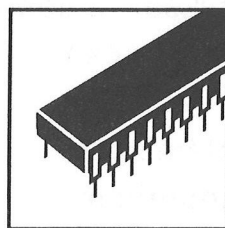
Paperissa korostetaan myös laboratorion ainutlaatuisuutta Suomessa ja painotetaan, että hankkeen alvulla saataisiin laitokselle yhä enemmän maksullista palvelututkimusta.

Kustannusarviona on professorin ja laboratorioinsinöörin palkkauksen lisäksi laitteistoon ja ohjelmistoihin sekä asennuksiin ja huoltomaksuihin vuonna 1991 365 000 mk ja vuonna 1992 190 000 mk.

Eli yliopistolle hypermedia-laboratorio, laitokselle tiedonhaun tutkimuslaboratorio.

Valtio-opin opiskelijat vaativat jo demokratiasimulaattoria.

KH

2 MB RAM

Laitoksen Uudet Kasvot

Asiasanan perinteinen laitoksellelohaastattelu yllätti taas kerran pahaa-aavistamattomat työntekijät. Uusia vakituisia kasvoja ovat assistentti Jaana Kristensen ja amanuenssi Raija Hurme. Viransijaisuuksia hoitavat vs. apulaisprofessori Eero Sormunen ja vs. lehtori Hannele Fabritius. Heidän kanssaan keskustelin taustoista, työtehtävistä, kiinnostuksen kohteista, koulutuksesta, opiskelijoista, laboratoriosta ja siitä mitä he ovat oppineet tänä syksynä. Perinteiset kysymykset kuten silmien väri ja mieliruoka jäivät tällä kertaa vähemmälle.

Laitoksen vastaperustetun assistenttuurin (tutkimus- ja tiedon tallennus ja haku) haltijana on Jaana Kristensen. Hän on valmistunut laitokselta viime vuonna, aiempaa työkokemusta on kertynyt Varkauden kaupunginkirjastosta kirjastonhoitajan sijaisena puolitoista vuotta. Koti on tälläkin hetkellä Varkaudessa, joten työmatkaa assistentilla riittänee.

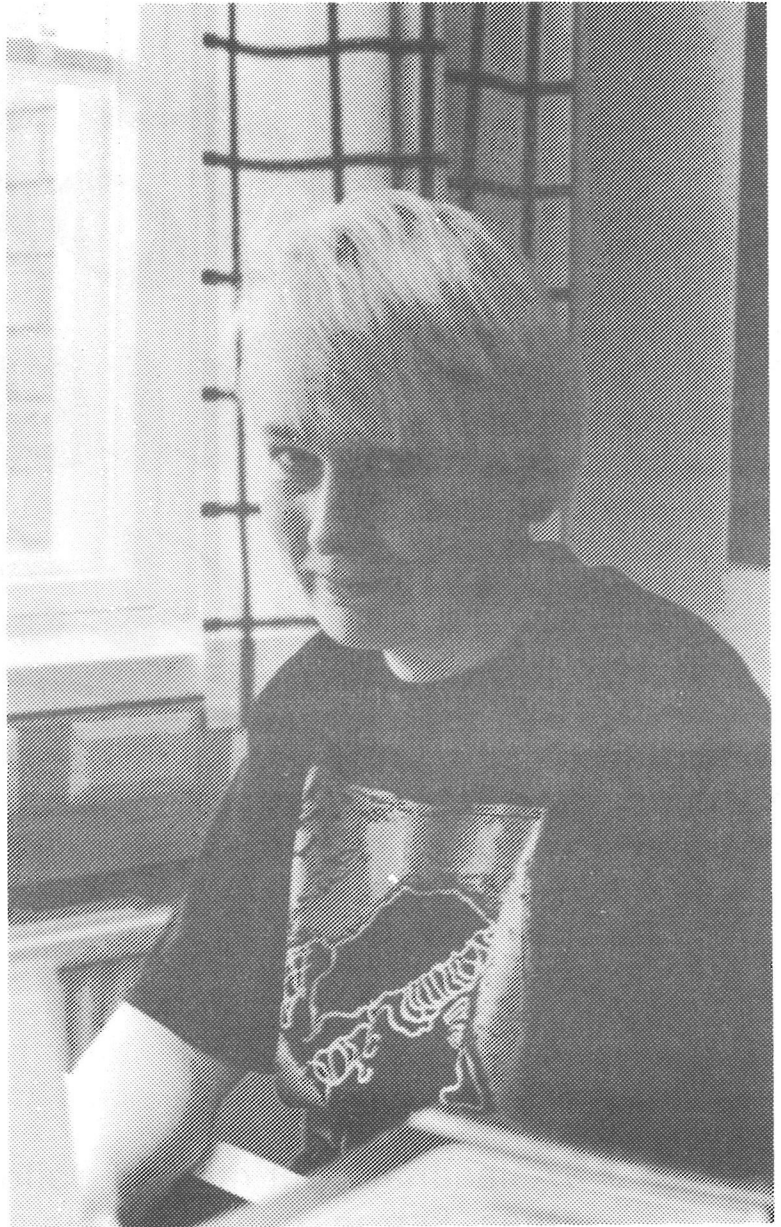
Assistenttuuri on perinteisesti jatkokoulutuspaikka, mutta myös opetus- ja hallinto- tehtäviä saa tehdä.

- Annan opintoneuvontaa, vedän B8:n harjoituksia ja myöhemmin mahdollisesti proseminaareja. Oma tutkimusaiheeni liittyy teksti- tokantojen hakumenetelmiin.
- K&Issä minua kiinnostaa erityisesti tiedonvälityksen uudet muodot ja niiden tarjoamat mahdollisuudet.

Opiskelun alkuaikoina olin ehkä enemmän kiinnostunut kirjastoista laitoksina, mutta myöhemmin näkökulma on laajentunut.

Millaista koulutuksen sitten tulisi olla ?

- Tärkeää olisi mielestäni antaa kokonaiskuvaa ja välineitä näkemään se, mikä on olennaista varsinkin tule-

assistentti Jaana Kristensen

vaisuuden kannalta. Olisi myös hyvä, jos opiskelija kokisi itsensä heti osaksi tiedeyhteisöä. Opetuksessa pidän erittäin tärkeänä henkilökohtaista ohjausta ja pienryhmätyöskentelyä. Ideaali tilanne olisi, jos saisi itse valita opettajansa ja edetä omassa tahdissa. Tällaiseen ei kuitenkaan ole käytännössä mahdollisuuksia.

- Välitutkinnot ovat mielestäni kaksiteräinen miekka. Välitavoitteiden olemassaolo voisi helpottaa joitakin, mutta toisaalta voi mieltä, mikä on välitutkinnon arvo - eli mitä sillä tekee.

- Vierastan myös ajatusta ammattikorkeakouluista. Niiden mukana tulee jako "kovaan" ja "pehmoon" tieteeseen. Ns. oikeaa tiedettä harjoitettaisiin tiedekorkeakoulussa ja näitä muita ammattikorkeakouluissa, joissa päätavoitteena olisi ammatillisten valmiuksien hankkiminen.

Jaanan mielestä laitoksen tutkimuslaboratoriohanke on varsin tarpeellinen.

Laboratorio parantaisi mahdollisuuksia tiedon tallennuksen ja haun tutkimuksessa ja lisäisi samalla opetusmahdollisuuksia.

Millaisia ovat sitten K&I opiskelijat ?

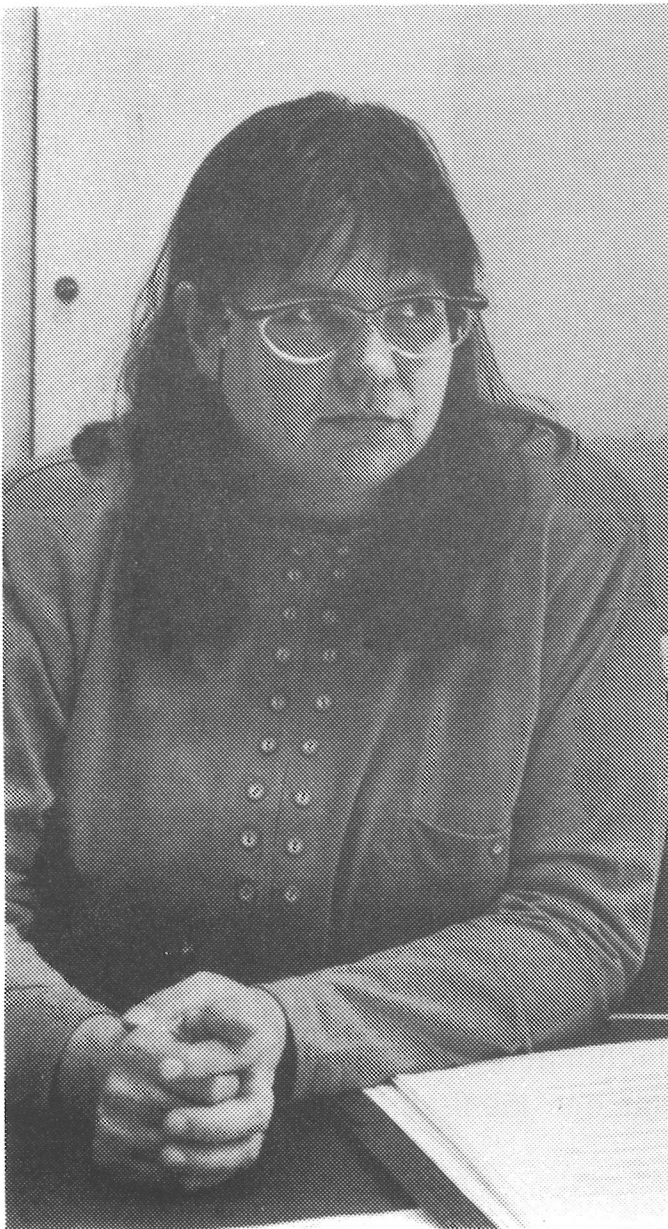
- Tuntuu siltä, että alalle hakeutumiseen vaikuttaa käsitys kirjastosta. Syyt tuntuvat olevan varsin kirjastokeskeisiä. Näyttää siltä että kirjaston imago on varsin perinteinen - paikka jossa lainataan kirjoja.

Alkaneena assistenttikautenaan Jaana sanoo tähän mennessä oppineensa sen, kuinka vaikeaa on tiedon hankkiminen ja ennen kaikkea sen hallinta. Koko ajan ilmaantuu niin paljon sellaista mitä ei tiedä tietoa kyllä saa, mutta sen hallinta ja jäsentäminen on vaikeaa.

Hannele Fabritius, vs. lehtori, on valmistunut kirjastotieteen ja informatiikan laitokselta vuonna 1979. Työkokemusta on kertynyt Tampereen yliopiston kirjastosta, Lahden kaupunginkirjastosta ja Päijät-Hämeen keskussairaalan lääketieteellisestä erikoiskirjastosta. Aiempaa opettajakokemusta Hannelella on vuosilta 1985-89 atk-tiedonhaun aluekouluttajana Hämeen läänissä.

Kysymykseen mikä K&I:ssä kiinnostaa Hannele vastaa ykskantaan, että kaikki.

- Opetustyössä kiinnostaa erityisesti se kuinka saa viestin menemään perille, kuinka asioita voi opettaa ja tehdä ymmärrettäviksi.
- Omasta opetuksestani viitetietokantaprojekti on todella hyvä opetusmuoto. Omana opiskeluaikanani ei tämän-tyyppistä opetusta ollut, vaan kaikki osa-alueet käytiin läpi omissa harjoituksissa ja

luennoilla. Projekti opettaa myös ryhmätyöskentelyä, ja siitä on varmasti hyötyä tulevassa ammatissakin.

Ajatukseen ammattikorkeakouluista tai välitutkintojen palauttamisesta Hannele suhtautuu epäillen:

- Ammattikorkeakoulun erona tiedekorkeakouluun olisi tutkimuksen puuttuminen. Teorian ja käytännön olisi kuitenkin oltava yhdessä. Tutkimusta ei kannata väheksyä.

Opiskelijoita Hannele pitää kaikinpuolin mukavina.

- Aluksi tuntui että opiskelijat ovat passiivisia, mutta myöhemmin on huomannut ettei niin ole. Opiskelijat ovat varsin ahkeria ja aktiivisia, kun heihin tutustuu paremmin. Olisi tietenkin hyvä, jos opiskelijat oppisivat myös vaatimaan opetukselta enemmän kuin nyt.

vs. lehtori Hannele Fabritius

amanuenssi Raija Hurme

Raija Hurme on laitoksen uusi amanuenssi. Amanuenssi on todellinen jokapaikan höylä, hänelle kuuluvat erityisesti erilaiset talous- ja hallinto-tehtävät sekä tietokoneiden hankintaan ja huoltoon liittyvät asiat.

- Tämä työ edellyttää jatkuvaa paikallaoloa, erilaiset järjestelytehtävät tulevat eteen aina työpäivien aikana. Tässä suhteessa tämä poikkeaa paljon aiemmasta kirjastotyöstä, jossa oli määrättyt kasaantuvat hommat, joita saattoi tehdä milloin tahansa. Nyt on toimittava enemmän tilanteen mukaan.

Raija kertoo olleensa Tampereen yliopiston kirjastossa töissä "puoli ikäänsä" ja lähteneensä pois juuri ennen kuin palkkaan ilmestyi ns. homehtumislisä.

- Kirjastotiedettä ja informatiikkaa olen opiskellut 16 vuotta, mikä kannattaa sanoa lohdutukseksi kaikille seitsemättä vuottaan kauhisteleville.

Varsinaisen opetuksen kanssa amanuenssi ei ole tekemissä:

- Toteutan sitä mitä muut suunnittelevat ja järjestelen käytännössä tuntiopetusta. Opiskelijoiden kanssa amanuenssi on kuitenkin tekemisissä ja keväällä erityisesti, kun harjoittelupaikkojen järjesteleminen alkaa.

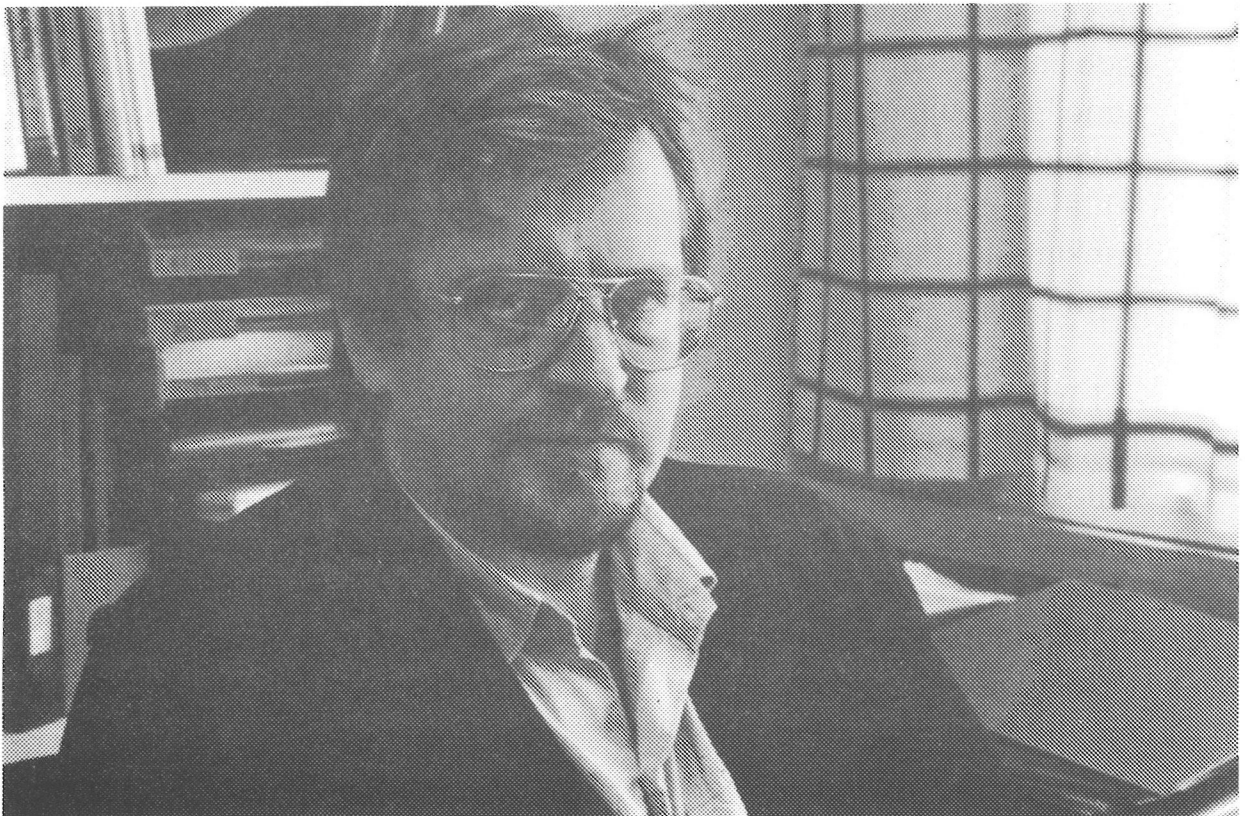
Opiskelijoita Raija pitää hyvin kiltteinä.

- Varsinaiset opiskelija ovat varsin kilttejä verrattuna esim. täydennyskoulutuksessa oleviin vanhempiin ihmisiin, jotka käyttäytyvät aggressiivisemmin ja väittävät tehokkaasti vastaan kymmenen vuotta nuoremmalle opettajalle.

- Kirjastotieteen opiskelijat kyllä erottaa muiden alojen opiskelijoista. Alalle tuntuu hakeutuvan kilttejä tyttöjä, joista myöhemmin tulee pahoja naisia !

Amanuenssin työssä Raija kertoo oppineensa ainakin sen kuinka vähän loppujen lopuksi tietää asioista: koko ajan joutuu opettelemaan uutta kantapään kautta.

- Jos on pitkään samassa työssä kehityy usein sellainen tuntuma, että tietää tämän homman ja jotenkin rutinoituu siihen.

vs. apulaisprofessori Eero Sormunen

Tämän lukuvuoden toimii informatiikan vs. apulaisprofessorina Eero Sormunen. Hän on valmistunut diplomi-insinööriksi vuonna 1978 ja suorittanut tietopalvelukurssin vuonna 1981. Vakituinen työ Sormusella on VTT:n informaatiopalvelulaitoksen erikoistutkijana, laitoksella hän on ollut jatko-opiskelijana vuodesta -84. Kannattanee vielä mainita, että Eero on kotoisin samalta suunnalta kuin apulaisprofessorin vakinainenkin haltija, eli Joensuun takaa Kontiolahdelta.

- K&I -ala alkoi kiinnostaa ensimmäisessä työpaikassa VTT:n sähkötekniikan, elektroniikan ja atk:n tietopalvelussa.

Koulutuskysymyksiin Eero ei varsinaisesti halua ottaa kantaa.

- Eri ihmisillä tuntuu olevan erilaiset käsitykset siitä miten pitkä akateeminen koulutus on tarpeen. Joillakin opiskelijoilla tutkimusvaihe on raskas.

- Tietopalvelukurssin ja yliopis-tollisen koulutuksen suhde ei tunnu oikein selvältä, mutta mitään ristiriitoja ei ole näkyvissä. Kurssi antaa

tutkinnon suorittaneille nopeasti ammatillisia valmiuksia, kun taas yliopistossa painotetaan enemmän tutkijakoulutusta.

- Opiskelijat tuntuvat varsin aktiivisilta ja kiinnostuneilta varsinkin syventävien pienryhmäopetuksessa. Erilaista pienryhmä- ja seminaarityyppistä vapaamuotoista opetusta pitäisi olla enemmän varsinkin syventävissä opinnoissa.

Tiedonhaun ja tietohallinnon professorin saaminen laitokselle lisäisi ja parantaisi Eeron mielestä opetusta ja tutkimusta merkittävästi.

Tutkimuslaboratoriohankkeeseen Eero suhtautuu hyvin lämpimästi: Laboratorio palvelisi hänen mielestään tiedon haun opetusta ja tutkimusta.

- Tiedonhakuun tarvitaan fyysinen tutkimusympäristö, jatkuvasti ei voida vain kuivaharjoitella. Laboratorio mahdollistaisi niin teknisten kuin vähemmän teknistenkin asioiden testaamisen ja mahdollistaisi käytännön ja teorian vuorovaikutuksen.

- Hanketta ei kannata lähestyä teknisenä kysymyksenä, vaan kannattaa huomioida, että se

edistää laitoksen valmiuksien kehittämistä tällä alalla ja tukee monipuolista opetusta ja tutkimusta.

- Laboratoriosta olisi hyötyä myös palvelututkimusten hankkimisessa, joista saatava rahoitus auttaisi resurssien turvaamisessa.

Omista tutkimushankkeista Eero mainitsi yhdessä VTT:n kanssa toteutettavan sanomalehtien tekstiarkistojen asiasana- projektin sekä edellämaitun tutkimuslaboratorihankkeen tutkimusympäristön kehittämisen ja suunnittelun. Projektiin on anottu rahaa teknologian kehittämiskeskukselta.

Eero kertoo oppineensa tänä syksynä ainakin kaksi asiaa:
- Luentojen valmistelu ja pitäminen on kovempaa kuin aikaisemmin kuvittelin ja tutkimus-seminaareissa saa opiskelijoiden esityksistä itsekin uutta tietoa ja tulee samalla seuranneeksi mielenkiintoisia asioita.

KH

TIETEELLISEN AJATTELUN KEHITTÄMINEN 13.—14.12.1990 Tampereen yliopistossa

Aika: Torstai 13.12.1990 klo 10—15.30, perjantai 14.12.1990 klo 9—14.30

Paikka: Yliopiston päärakennus (Kalevantie 4), ls. A I

Järjestäjä: Tampereen yliopisto, korkeakoulupedagoginen toimikunta

Kohderyhmä: Avoin tilaisuus, erityisesti yliopiston opetus- ja tutkimushenkilöstö sekä opiskelijat

Puheenjohtaja: Täydennyskoulutuskeskuksen johtaja, dosentti Matti **Parjanen**

Lisätietoja: Korkeakoulupedagogisen toimikunnan sihteeri (p. 157 235, huone C 218)

OHJELMA

Torstai 13.12.1990

10.00—10.15 Seminaarin avaus, rehtori Tarmo **Pukkila**, Tampereen yliopisto

10.15—11.30 Yliopisto luennoissa, lehtori Lauri **Mehtonen**, Tampereen yliopisto

Keskustelu

11.30—12.15 Lounastauko

12.15—13.30 Uuden luominen yliopistossa, vt. apulaisprofessori Juha **Varto**, Tampereen yliopisto

Keskustelu

13.30—14.00 Kahvitauko

14.00—15.30 Tarvitaanko tieteellistä ajattelua? Paneelikeskustelu

Apulaiskaupunginjohtaja Kaarina **Suonio**, Tampereen kaupunki
Rehtori, professori Lasse **Lampinen**, Tampereen teknillinen oppilaitos

Toimitusjohtaja Hannu **Jaakkola**, Nanso Oy
Kansleri Kauko **Sipponen**, Tampereen yliopisto
Yliassistentti Eero **Ropo**, Tampereen yliopisto

Perjantai 14.12.1990

9.00—10.00 Opiskelijan näkemys tieteellisen ajattelun kehittämisestä, hallituksen puheenjohtaja Erja **Salo**, TAMY

Keskustelu

10.00—11.30 Tieteellisten taitojen opettaminen yliopistossa: arvostelua ja ehdotuksia, assistentti Heikki **Luostarinen**, Tampereen yliopisto

Keskustelu

11.30—12.15 Lounastauko

12.15—13.45 Tieteellisen maailmankuvan kehittyminen — opetuksen yhteys opiskelussa käytettyihin lähestymistapoihin ja käsitystyyppeihin, tutkija Anita **Nuutinen**, Jyväskylän yliopisto

Keskustelu

13.45—14.30 Seminaarin yhteenveto ja loppukeskustelu

Vierailija Virosta

Viron kansalliskirjaston apulaisjohtaja **Lauri Lepik** piti 17.10. kirjastotieteen ja informatiikan laitoksella vierailuluennon aiheesta "**Professional Image of Librarians in Estonia**". Lepikin esitys perustui osittain hänen äskettäin ilmestyneeseen väitöskirjaansa.

Luentonsa alkupuoliskolla Lepik kertoi melko seikkaperäisesti Viron kirjastojen kehityksestä 1800-luvulta nykypäivään. Keskityn kuitenkin tässä lyhyessä kuvauksessa luennon varsinaiseen aihealueeseen, eli kirjastonhoitajien omakuvaan/ammatti-identiteettiin sekä ammattikuvaan.

HISTORIAN VAIKUTUS AMMATTIKUVAAN

Historialliset tapahtumat ovat vaikuttaneet voimakkaasti siihen, millaiseksi kirjastonhoitajien ammattikuva on muodostunut Virossa. Olen koonnut tähän joitakin Lepikin luennossaan mainitsemista tapahtumista ja aikajaksoista.

- a) 1900-luvun alku oli Viron kirjastoille kasvun ja kehityksen aikaa. Kehitys jatkui tasaisena myös I maailmansodan jälkeen aina vuoteen 1939 saakka. Tähän asti kirjastot olivat paikallisten viranomaisten ohjauksessa ja rahoitus tuli paikallistasolta.
- b) Vuonna 1923 Viroon perustettiin kirjastonhoitajaliitto, joka liittyi IFLAn jäseneksi v. 1928. Vuoden 1939 aikana liiton toiminta kuitenkin lopetettiin armeijan toimesta.

c) II maailmansodan jälkeinen aika on ollut katastrofaalinen kirjastojen kannalta. 12 miljoonaa kirjaa jouduttiin tuhoamaan poliittisista ja ideologisista syistä. Vain neljässä kirjastossa nämä yleisesti kielletyt kirjat saatiin säilyttää erikoiskokoelmissa, jotka eivät olleet yleisön käytössä.

d) II maailmansodan jälkeen kirjastot siirrettiin keskushallinnon valvontaan ja rahoitus tuli kokonaisuudessaan valtiolta. Tämä on johtanut piittaamattomuuteen tehokkuudesta, koska virkoja on esim. Suomeen verrattuna suhteessa enemmän, ja palkkaus ei riipu henkilökohtaisesta yritteliäisyydestä. Keskushallinto määrääsi myös täysin, mitä aineistoa kirjastoissa sai olla; henkilökunta ei voinut vaikuttaa mitenkään valintoihin. Tämä on turhauttanut työntekijät, omaan työhönsä ei ole voinut vaikuttaa.

e) Uudistuspolitiikka on viime vuosien aikana alkanut vaikuttaa myös kirjastoihin ja kirjastonhoitajiin. Lepikin mukaan yleinen aktiivisuus ammattikunnassa on nousussa; lakkautetun kirjastonhoitajaliiton toiminta saatiin uudelleen käyntiin vuonna 1988.

VIRON KIRJASTOVERKKO NYT

Vuonna 1989 Virossa oli 1500 erilaista kirjastoa ja niiden yhteenlaskettu kokoelmien koko oli n. 45 miljoonaa nidettä. Kirjastonhoitajia Virossa on n. 3000.

Kirjastoista on nimetty niinsanoituksi alueen keskuskirjastoiksi 21 kappaletta (vrt. maakuntakirjastot). Viron kirjastoista oli vuonna 1989 kaupunginkirjastoja 74 kpl, "kyläkirjastoja" 463 kpl

ja lastenkirjastoja 32 kpl. Lisäksi monissa oppilaitoksissa on omat kirjastot. Lastenkirjastot ovat vain lapsia varten, mutta myös muissa kirjastoissa on omat lastenkirjakoelmansa.

Viron kansalliskirjasto on ollut olemassa vuodesta 1918 lähtien. Tällä hetkellä sen kokoelmissa on yli neljä ja puoli miljoonaa nidettä, joiden joukossa on merkittävät koelmat kirjallisuutta 1500- ja 1600-luvuilta.

KIRJASTONHOITAJIEN KOULUTUS

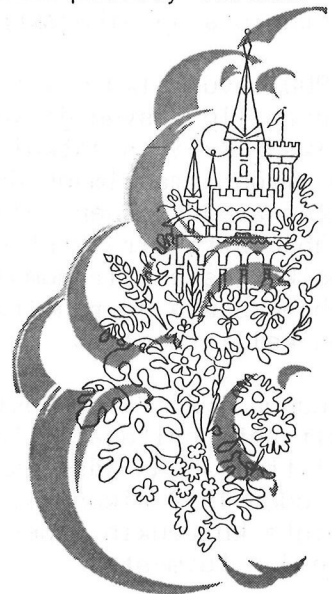
Virossa kirjastonhoitajia koulutetaan kahdessa eri koulutusasteessa. Pitempää, korkeamman asteen koulutusta annetaan Tallinnassa opettajankoulutuslaitoksen yhteydessä. Koulutus kestää viisi vuotta ja uusia opiskelijoita otetaan vuosittain 25 kpl. Alemmantasoinen koulutus kestää kolme vuotta. Myös pitempää koulutusta saavat opiskelijat voivat lopettaa opintonsa kolmen vuoden kuluttua ja saada ammattipätevyyden alemman tason kirjastonhoitajan tehtäviin.

Korkeamman asteen koulutus jakaantuu moniin erikoistumissuuntiin, esimerkkeinä mainittakoon kirjojen konservointi ja lastenkirjastotyö. Jokainen opiskelija valitsee jonkin erikoisalan, johon erikoistuu. Koulutukseen sisältyy paljon harjoittelua eri kirjastoissa, joten oppilaitosten ja kirjastojen välinen yhteydenpito on vilkasta. Kirjastot toimivat siis omalta osaltaan kouluttajina.

KIRJASTONHOITAJAN AMMATTIKUVA

Lepikin mielestä kirjastonhoitajan ammattia ei edelleenkään arvosteta Virossa, ammattikuva on erittäin huono ja ammatti-identiteetti heikko. Tähän hän kertoo useita syitä, joista tässä tärkeimmät.

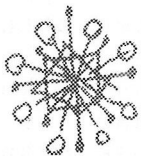
- 1) Korkeaa koulutustasoa ei arvosteta, pitkä ja korkeatasoinen opiskelu ei näy palkkauksessa. Sama ongelma vallitsee monilla akateemisilla aloilla Virossa. Esimerkkinä Lepik kertoi, että keskimääräinen kuu-kausiansio on 229 ruplaa, mutta kirjastonhoitajien (pitempi koulutus) keskiansio on vain 124 ruplaa kuukaudessa.
- 2) Totalitaristinen järjestelmä ei ole kiinnostunut tiedon varastoinnista ja välittämisestä kansalle. Tiedon vapaa saatavuus ei ole ihanteena.
- 3) Julkisen palvelun palvelukuva on erittäin huono ja tämä koskee myös kirjastopalveluja. Suhtautuminen kirjastonhoitajiin on sen mukaista. Kirjastonhoitajat ovat omaksuneet myös opettajan ja kasvattajan roolin, tämän vuoksi kirjastonhoitajia on ehkä pidetty viralli-

sen organisaation äänitorvina ja ammattikunta on saanut negatiivisen leiman.

- 4) Työntekijöiden motivaatio on erittäin huono. Alalle ei hauduta sen vuoksi, että halutaisiin palvella asiakkaita ja auttaa heitä heidän tiedontarpeissaan, vaan hyvin egosentristä syistä. Tietonsa Lauri Lepik on saanut kirjastoalan opiskelijoiden keskuudessa tehdystä tutkimuksesta. Suurin osa opiskelijoista on tullut alalle, koska he eivät halunneet opettajiksi tai halusivat hiljaisen ja rauhallisen työpaikan, jossa voi kaikessa rauhassa lukea kirjoja. Monet tulivat alalle myös siksi, että pitävät kirjojen lukemisesta. Vain 13 % opiskelijoista oli valinnut kirjastoalan palvelukseen asiakkaita.

Lepikin mielestä statuksen kohotus ei onnistu pelkästään yhden ammattikunnan palkkausta parantamalla. Hyvin monet ammattikunnat ovat huonosti palkattuja (esim. opettajat), eikä pelkkä taloudellisen aseman parantaminen riitä muuttamaan ihmisten käsityksiä jostain ammattikunnasta. Muutoksen on lähdettävä ihmisten asenteista, vasta sitten virolaisten kirjastonhoitajien ammatikuvassa ja ammatti-identiteetissä voi tapahtua ratkaiseva muutos.

VIRON KIRJASTOJEN AKUUTIT ONGELMAT

Tällä hetkellä Viron kirjastoissa yritetään rakentaa II maailmansodan jälkeen hävitettyjä kokoelmia uudelleen. Etenkin englannin- ja saksankielisestä talousalan ja tekniikan kirjallisuudesta ja lastenkirjoista on pulaa. Kaikki aineisto aina 1940-luvulta saakka kelpaisi näiltä mainituilta aloilta. Tilanteeseen toivotaan apua mm. Pohjoismaista. Tässä asiassa moni suomalainenkin kirjasto voisi varmaan auttaa.

HK

Laulava Vahti- mestari

Tampereen kirjastoväki kokoon-
tui yhteistapaamiseensa tänä
syksynä Tampereen teknillisen
korkeakoulun kirjastossa Her-
vannassa. Paikalla oli väkeä
arviolta 55 henkeä kaupungin-
kirjastosta, korkeakoulukir-
jastoista, erikoiskirjas-
toista ja k&i-laitokselta.
Allekirjoittanut osallistui
tilaisuuteen yliopiston kir-
jaston "nimissä" kirjasto-
harjoittelun myötä.

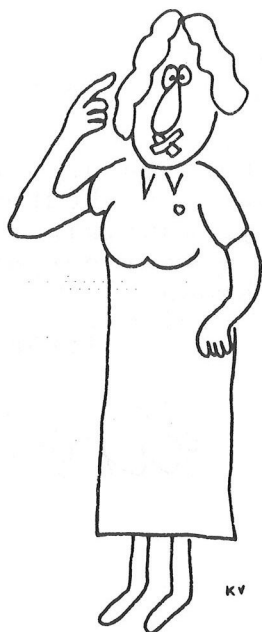
Ohjelmaan kuului kolme esi-
tystä aiheesta "Työpäivä
kirjastossa". Työtehtävistä
tään ja -ympäristöstään
kertoivat Eila Leino Työ-
suojeluhallituksen kirjas-
tosta, Leena Huiku TTKK:sta
ja Liisa Hakanen Hervannan
kirjastosta. Viimemainittu
herätti suurta hilpeyttä,
kenties joissakin kateuttakin,
kertoessaan, että Hervannan
kirjaston henkilökuntaan kuu-
luu laulava vahtimestari.

Esitysten ja niihin liittynei-
den kysymysten jälkeen - kiin-
nostusta herätti mm. TTKK:n
TATTI-tietopalvelun hinnat -
jakaannuttiin ryhmiin keskus-
telemaan yhteistyömahdollii-
suuksista ja -muodoista neu-
vonnan, hankinnan, kaukopalve-
lun ja virkailijavaihdon mer-
keissä. Tuntien itseni joten-
kin ulkopuoliseksi muihin ryh-
miin tuppauduin mukaan jouk-
koon-joka-tahtoo-pois-työpai-
kastaan eli kuuntelemaan ide-
ointia virkailijavaihdosta.

Kahvien lomassa ryhmässä to-
dettiin, että parhaiten asia
lienee toteutettavissa ns. pa-
rivaihtona. Ao henkilöt saavat
palkallista virkavapaata omas-
ta virastaan. He vaihtavat
paikkaa keskenään tehden työtä
toisessa kirjastossa omalla
palkallaan, menettämättä oman
virkansa loma- ym. etuja. Mini-
miaika vaihtoon olisi kuusi kuu-
kautta, mieluummin yksi vuosi.

Kyseessä olisi siis lähinnä työympäristön, ei niinkään työtehtävien vaihto, sillä työnantaja suhtautuisi luultavasti vaihtoon huomattavasti nihkeämmin, jos taloon tulee aivan uusi ihminen hoitamaan puoleksi vuodeksi tai korkeintaan vuodeksi tehtäviä, joita hän ei ole koskaan aiemmin tehnyt. (Tämä mielipide esitettiin toimittajan mielestä selvästi työnantajan suulla.) Toisaalta, jos paikkaa vaihtaa jonkin pienen erikoiskirjaston ainoan työntekijän kanssa, joutuu/pääsee paikanvaihtaja taatusti myös täysin uusiin tehtäviin.

Jotakin konkreettistakin ryhmä sai aikaan. Eri kirjastoille valittiin omat yhteyshenkilöt, jotka tiedottavat asiasta muulle henkilökunnalle ja laativat marraskuun loppuun mennessä listan niistä, jotka ovat halukkaita virkailijavaihtoon. Tämän jälkeen yhteyshenkilöt kokoontuvat ja etsivät sopivia pareja listoistaan. Tulevaisuus näyttää, tuleeko virkailijoiden siirto-listasta yhtä suosittu kuin jääkiekkoilijoiden vastaavasta, johon ryhmässä leikkimielisesti viitattiin.

Ryhmän esitys kerrottiin muille osanottajille, ja me puolestaan saimme kuulla muiden ryhmien ideoita. Keskusteluille jäänyt aika todettiin yleisesti liian lyhyeksi. Asiakkaiden käyttöön haluttiin lisää toisten kirjastojen mikrokorttiluetteloita, samoin lehtiluetteloiden jakoa toisiin kirjastoihin voisi tehostaa. Kaukopalvelusta puolestaan todettiin, että on paljon yksinkertaisempaa lähettää tilaus kuin saada asiakas itse lähtemään liikkeelle toiseen kirjastoon.

Kirjastopäivä loppui tutustumiseen Hervannan kirjastoon, joka suunnittelultaan ja kalustukseltaan on kovin metsomainen, mutta pienemmän kokonsa ansiosta paljon kodikkaampi. Suihkulähteen rauhoittavuudesta voi sen sijaan olla monta mieltä.

Kolmenlaiset Kokemukset

HARJOITTELIJA ON SE, JOKA

saapuu kapsäkkeineen maa-
laiskuntaan ja toteaa ole-
vansa asunnotta.

ensimmäisenä työpäivänään
saa asiakkaalta kuulla ole-
vansa heitukka.

elättelee kolme kuukautta
kosta tälle asiakkaalle.

saa hankittua kotis^ftuko-
koelmaan Randelinin uusim-
man, joka on jo valmiiksi
rikki.

jää autioon ja hikiseen kir-
jastoon päivystämään juhan-
nusaatonaattona.

juoksee hakemaan jätesäkke-
jä rautakaupasta, kun kirjas-
ton katto vuotaa.

kankkusaamuna joutuu vaihta-
maan siirtokirjakokoelmia
muhkuraisten ajoreittien pääs-
sä oleviin posteihin.

ei saa uunituoretta pullaa mu-
kaansa kotiasiakalta, vaikka
tämä on aivan selvästi juuri
leiponut.

pistää poskeensa asiakkaan an-
taman toffeeekarkin juuri, kun
johtaja kutsuu neuvotteluun.

ei älyä muuttua sotakirjaksi,
vaikka asiakas on lukenut jo
kaikki entiset.

tekee toisinaan myös kirjasto-
alan töitä kopiokoneen korjaami-
sen, levyjen puhdistamisen, hyl-
lyjen naulaamisen ja akvaarioka-
lojen ruokkimisen lomassa.

HARJOITTELIJA EI OLE SE, JOKA

muistaisi kärsimäänsä pahaa
saati toteuttaisi kostonsa.
Palaahan pyromaanikin rikos-
paikalle - miksei harjoitte-
lija kirjastoon,

väittää

Kirsi

Nippeleiden ihmemaan

1. harjoittelijan ensimmäinen päivä

pii...iip..ei, ei, tätä ohjelmaa ei voi käyttää ilman printteriä... kun painat PF4 pääset pois...RETURN,... F2... nyt on nide- ja nimeke-rekisterin perustaminen...katso ennemmin valtakunnallisesta rekisteristä...

kopiokoneesta on paperi loppu, auttaisitteko, lisäksi haluaisin suurennoksen tästä...zoomataan tuosta, jos paperi jää jumiin, paina tuosta...MIKROFILMIN LUKULAITTE!... onko kotiseutuosastolla sel-lainenkin?...ei, en tiedä kuinka paperia lisätään, oletteko varma että sillä saa kopioita?...odottakaa hetki haen vahtimestarin...-vedä tästä ja lisää, kopioita saa myös avaimella... filmiä kelataan tästä säätimestä, kopion väri näistä kolmesta, mikrokortille vaihda alusta ja objektiivivi, siirrä este ja liitä... vaihda negatiivisen mikrokortin lukemiseen...

piiip!...väärä ISBN...ISBN ei ole rekisterissä, paina RETURN... tulostetaanko kaikki vai vain pääkortit, paina nuolinäppäintä...

MINTTU! tämän minä tunnen ! av KATI... piip hakukomento tuntematon...

kaukolainatilaukset lähetetään nykyisin telexillä... ensin muokkaa huomaa kenttien tunnukset, kutsu, lähetä tieteellisten kirjastojen Telex-tunnus on eri kuin oppaiden koodit!... numero on yleensä varattu, älä paina...piip!raksraksraks...

unohdit kahvinkeitin päälle... tässä on kaksi levyä, toisessa palaa valo, kun vasemmanpuoleinen... sammuta molemmista...

puhelimet on ihna uusia, se taisi olla niin että R kun siirät puhelun talon sisällä ja nolla kun haluat talon ulkopuolelle vai oliko se...

voihan hissi olla rikkikin mutta musiikkiosasto on kellarikerroksessa K...

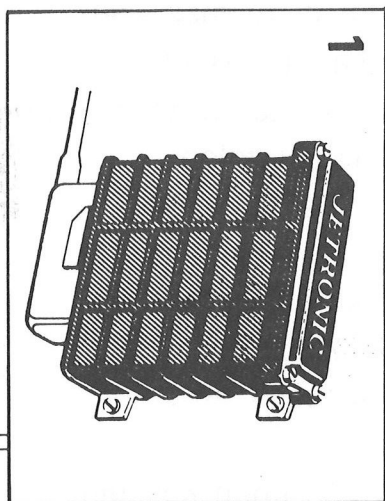
seuraavan yön unen keskeinen sisältö: **PIIIP**

Nimimerkki "Sivuaineilija"

Kouvolan mitalla

Olin harjoittelijaja Kouvolan kaupunginkirjasto-maakuntakirjastossa kesän ajan. Kirjasto on siirtynyt ATK-luettelointiin, ja asiakkaidenkin käytössä oli kortistojen sijasta näyttöpäätte ohjeineen ja tarvittaessa ohjaajineen. Kirjaston toiminta on vilkasta, joskin kesä on kirjastossa jonkin verran hiljaisempaa aikaa.

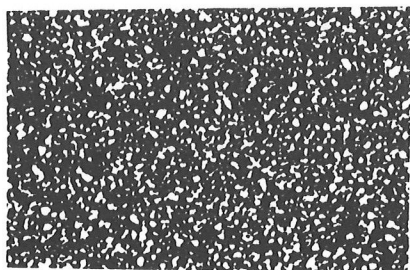
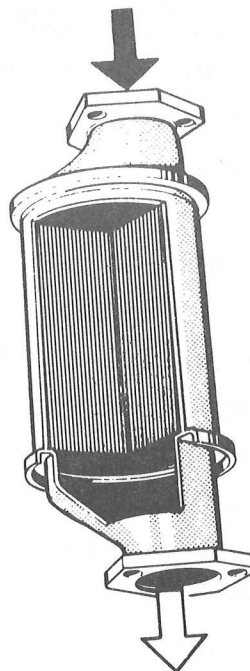
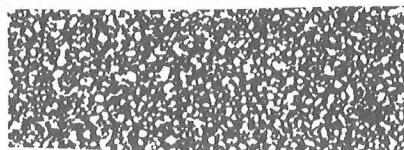
Tutustuin kahden viikon jaksoissa kirjaston eri tehtäviin, mikä antaa selkeän kuvan kustakin tehtäväalueesta. Näitä jaksoja olivat työskentely asiakaspalvelussa, neuvonnassa, lastenosastolla, maakuntaosastolla, luettelointi- ja indeksointityössä, musiikkiosastolla ja kaukopalvelussa.

Kouvolan kirjastossa harjoitetaan kotipalvelutyötä, johon myös tutustuin. Pääkirjaston lisäksi kaupunginkirjastolla on kaksi sivukirjastoa, jotka myös kuuluivat harjoittelijan työpiiriin. Vierailin myös viereisten kaupunkien, Kuusankosken ja Valkealan kirjastoissa. Jälkimmäisessä tutustuin kirjastoautotyöhön. Hauskaa, vaikka en ehtinytkään päästä syksyllä hankittavan uuden kirjastoauton vauhtiin.

Harjoittelijana työskentely oli opettavaa, antoi tuntumaa kirjaston monipuolisuuteen.

Mirja Tolonen

Solidaarisuutta Laitokselle!

Mää ihmettele oikee kauhiast (V. Linnaa siteeraten vaikken Varsinais-Suomesta olekaan) mikä ihmeen kiire toisen vuoden pääaineopiskelijoilla on mennä proseminaariin toisen opiskeluvuotensa syksyllä. Näin he ohittavat jonolain ansiosta monta vuotta pakertaneet sivuaineopiskelijat, joiden valmistuminen saattaa siirtyä puolella vuodella siksi, etteivät he päässeet kirjastotieteen proseminaariin. Näin kävi yhdelle tutulle tänä syksynä, siitä tämä purnaas.

Olen kuullut - kun en itse vielä ole ollut läsnä - että proseminaarien ryhmiinjaot ovat aina silloin tällöin olleet tilaisuuksia, jossa nyrkkitappelu tai vastaava ei ole ollut kaukana, kun kukaan ei ole valmis joustamaan erittäin hyvin perusteltujen vetoomusten edessä.

Siksi esitänkin, että laitos ryhtyisi toimenpiteisiin, kun opiskelijoiden keskuudesta ei solidaarisuutta tunnu löytyvän. Ehdotan, että yksi syksyn (ja nimenomaan syksyn) proseminaariryhmistä varattaisiin pelkästään sivuaineopiskelijoille. Olen itse saanut kokea eräällä laitoksella hyvää palvelua, kun yhdelle kurssille otettiin halukkaat aloitusvuoden mukaan eikä kukaan kyseltyt, oletko pää- vai sivuaineopiskelija. Se tuntui hyvältä.

Leena Korsumäki

3:nnen vuoden pääaineopiskelija

Hallitus...

Markku Laitinen

Olen tämän poppoon puheenjohtaja vielä vähän aikaa. Puheenjohtajan pitäisi edustaa ainejärjestöään ylioppilaskuntaan päin ja välittää sieltä saamaansa tietoa eteenpäin, mikä käytännössä tarkoittaa etupäässä postinkantajan/lähetin tehtäviä.

Pitäisi kertoa myös jotain henkilökohtaista. Minä olen saita, leuhka ja laskelmoiva besserwisser. En tiedä mikä on apatian ja välinpitämättömyyden ero, enkä haluakaan. Perusilmeeni on niin hapan, että sillä voisi kasvattaa sitruunoita.

Hauskin muisto viime kesän työharjoittelusta oli kun asiakas palautti myöhässä kirjan nimeltä Paranna muistiasi. Ikävin muisto samasta yhteydestä (ei tietenkään oikeasti se ikävin muisto vaan sellainen jonka julkean tässä kertoa) oli havaita miten ylivoinainen taipumus lehtien kansilla oli rypistyä silloin kun niitä muovitti.

Elämäni perusongelma: voiko Asiasanaan rikinkatkeria juttuja kirjoittamalla saada henkisiä orgasmeja?

Olen Marianne K.V. Lindblad. Toimin UDK:n hallituksessa ja vastuullisuusalueitani ovat: varapuheenjohtaja sekä opintoneuvoja. Tittelit kuulostavat hienoilta, mutta todellisuus on (onneksi) toista. Eli varapuheenjohtajan ominaisuudessa johdan kokousta silloin, kun puheenjohtaja on estynyt. Opintoneuvojan roolissa minut tavoittaa maanantaisin kello 11.00 - 12.00, UDK:n kerhuhuoneelta. Silloin sinne voi tulla itkemään/nauramaan opiskelun kurjuutta/ihannuutta, ostamaan Asiasanan tai jonkin erinomaisen julkaisun, selailemaan harjoittelu- ja tenttikansiota. Ja ilmanmuuta voi tulla moikkaamaan, vaikka ei mitään asiaa olisikaan. Tietysti myös muulloinkin voi hihasta ottaa kiinni (kunhan se ei repeä) ja kertoa, mitä mielessä liikkuu.

.... Ja lopuksi ne pakolliset: PARASTA, mitä olen tähän mennessä oppinut: Maaailma on värikäs paletti, mikään ei ole mustavalkoista. Joka asiaan löytyy monta näkökulmaa. HUONOINTA, mitä olen oppinut: Opiskelu ei ole aina ruusuilla tanssimista!

Pia "Pipsa" Koskinen

- * Sihteeri & Kulttuuri +Virkestys + Urheiluvastaava & Joka-PaikanHössö
- * Tunnuslause : "Aina kiire ja aina kivaa".
- * Tuntomerkit : Minihame tai molskihousut, 8 pisamaa.
- * Pätkä Meriittilistaa eli mitä sitä onkaan tullut tehtyä...
 - Excursio Bommaribailuihin
 - Haalariryöryhmän jäsen
 - Puuhaamassa osallistumista Duck Raceen ja Akateemiseen varttiin
 - Tutor - äiti
 - Mukana USEISSA Kulttuuri- jaoston MULTIKokouksissa
 - Akkaryhmän postituslistalla
 - Häsäämässä sähkövuoroa ja saunailtoja
 - NÄKYNYT haalarit päällä
 - Tiedekuntaneuvoston varajäsen (HEKO HEKO)
- * Ihmisen inhottavuudet : Rotat, käärmeet ja tyhmit miehet.
- * Ihmisen ihanuudet : Nallepuku, pikkumustat ja Italialainen ruoka (siis RUOKA).
- * Riippuliito, ratsastus ja rillumarei kuuluvat toimi-alaani.

eli
OTA YHTEYTTÄ !!

Mietteitä UDK:n hallituksessa olosta

Hallituksessa olo on motivoivaa ja opiskelua kannustavaa. Siellä kuulee uusimmat vireillä olevat asiat ja pääsee halutessaan vaikuttamaan tärkeiksi näkemiinsä asioihin.

UDK:n kautta tutustuu myös muihin alan opiskelijoihin ja voi viettää yhdessä hauskoja hetkiä.

Harri Kalinen - toitotusvastaava

Spriinhuuruinen "toimenkuvani" on pääasiallisesti ilmoitusten tekoa UDK:n kokousten päätösten pohjalta. Toitotusvastaavalta vaaditaan lähinnä kirjoitustaitoa toisten sanelun mukaan.

Taiteellisten ilmoitusten lukemiseen kykeneminen on sitten jo muitten hommia. Toitotusvastaava harrastaa myös jumppailua tyyliin "kadonneen nastan metsästy", vanhan ilmoituksen nautinnollinen repiminen sekä kausijulkaisujen sekalainen seuranta (lue: UDK:n ilmoitustaulun hoito sekä piristävien artikkelien & kuvien etsintä kuuluu viralliseen toimenkuvaan). Toitotusvastaava saa pitää ääntä itsestään sekä muista ja pysyy taatusti ajan tasalla tapahtumista.

Paras hetki on ollut löytää edes yksi piirtävä tussi n:n joukosta ja masentavinta on kuulla huomautus: "Oletko sinä muuttanut siihen?" (käydessään n:n kerran saman päivän aikana ilmoitustaulua korjailemassa).

On myös syytä muistaa, että nastat ovat aina ehtynyt luonnonvara.

Hei mekin reilattiin!

-mukavat muistot aakkosissa

Amsterdam = Kansainvälistä. Anne Frankin talo, Van Goghin museo, jokiveneitä, posetiivari, huume-kauppia. Rentoa.

Barcelona = Kuumaa, ostoksia, hiki.

Berlin = Rahat loppu, jäi väliin.

Bimbo-leipä = Niin pehmeää ja täyteläistä...

Carrara = Marmorivuoret

Disco = 01.20 - 6.30

Epätoivo = Ei iskenyt.

Finnjet = Kaupparatsuja, rekka-miehiä ja vilustuminen.

Firenze = Jäätelöä, pizaa, munkki vihreällä salkulla, kipuaminen kupoliin.

Hamburg = Häsäystä, viimeiset rahat peliin.

Hammastahna = Yhteinen, mutta aina toisella.

Helsinki = Matkan pahin eksyminen (isi ratissa).

Iloinen lehmä-juusto = Olet sitä mitä syöt.

Italialainen autokuski = Kauhua..

Italialaiset miehet = Emme tienneet purra, potkia vaiko pussata...

Junanvaunu = Yleisin yösija.

Jugurtti = Juotava sellainen. Aamiaisen, päivällisen ja illallisen perusta.

Kamera = Kaikki on katoavaista.

Kettinki = 2 x Doris the Dominator.

Kielitaito = Häh, onks sitä ? Si, si..

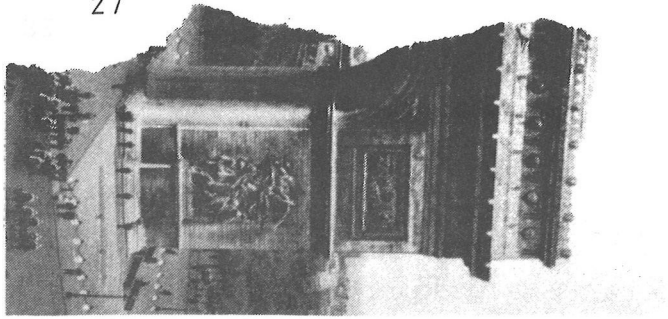
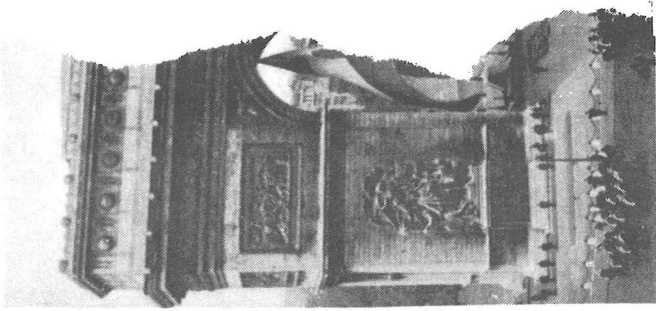
Kivi = Karvainen. Ei kävellyt.

Konnarit = Sadistinen ihmisryhmä.

Köpis = Me ja rumat ankanpoikaset. HUOM! Käytiin kirjastossa.

Laastari = Tarpeellinen. Yksi kohelo matkalla mukana.

La Dolce Vita = Reality.

La Spezia = Moottori- ja maailmanpyörä. Hiekkaranta. Ystävälliset ihmiset. Katso edellinen.

Livorno = Kalliot. Auringonlasaku ja Välimeri. Iloiset italialaiset. Bonsai-puut ja viikunat.

Lucca = Majapaikka. Suihkut - ei vettä. Muuri. Yrittelijäs vanha mies.

Matkashekkit = PASSAPORTTO! Läpivalaisu ja mummon tyttönimi.

München = Matkaväsytys.

Nizza = Missä on se HIEKKARANTA ? Pelkkiä kiviä...

Odotukset = Täyttyivät.

Ostokset = Tuli tehtyä. Melkein ylittivät rinkan kantokyvyn.

Paikkalippu = Ihan kiva. Seura tuurista riippuvainen.

Pariisi = Suuri kaupunki - vähän voimia ja aikaa.

Passi = Kuvasta huolimatta, ajoi asiansa.

Peseta = Ei punaisen puupennin arvoinen, mutta jos niitä on kaksi, niin menoksi !

Pisa = Se kaatuva torni.

Postikortit = Vihonviimeinen keksintö.

Pulla = Röyh !

Päiväkirja = Rakas...

Rahavyö = Hiostava mutta HYVA.

Reppu = Mitäs me tekstiilikaksoset...

Rinkka = Ahneudesta kärsii koko ruumis.

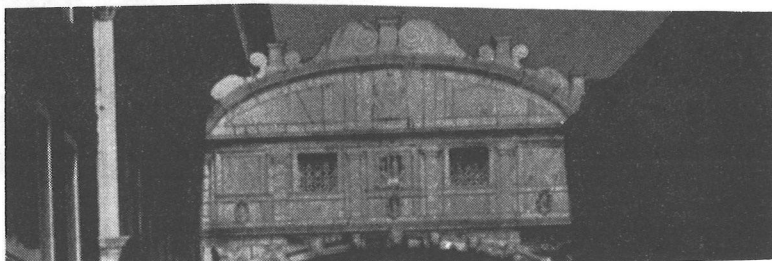
San Sebastian = AAH ! Aallot, aurinko, unelmien täyttymys...

Shipsit = Suolatasapainon ylläpitäjä.

Sikapuku = Ninan pikkumusta.

suklaakeksit = Käyh !

Tampere = Koti ja koulu.

Torakka = I kpl. Pian henkinen tasapaino järkkyyi...

Travemünde = Lyhyt tuttavuus.

Tukholma = Irakilaisten maailmanvalloitus alkaa Stokiksen asemalta.. Ei kun ruotsalaiset nuoret juhlivat jalkapallovoittoa.

Turku = Eka huoli : " Päästääksemme nyt varmasti satamaan ? "

Vakuutus = OTA !

Valkoviini = Saa kruunuilla, frangeilla, pesetoilla, liiroilla, markoilla...

Vanmala = Lähtö ja paluu. Uskotava se on, kaikki päättyy aikanaan...

Vanhemmat = Tuki ja turva. Matkallakin.

Vesipullo = Seurueemme kolmas jäsen.

Ai niin...

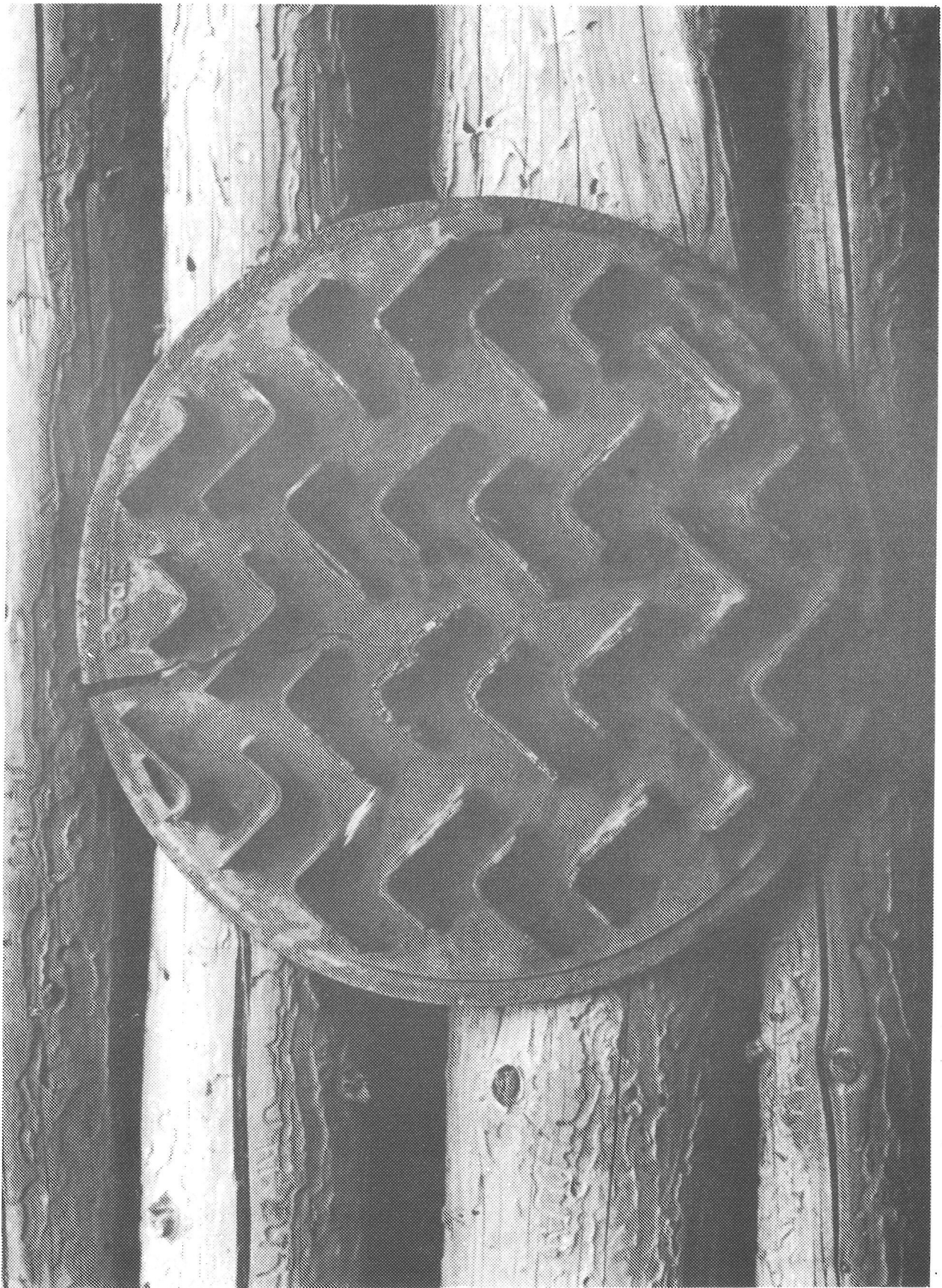
Inter rail-kortti = Hyvä olla olemassa.

Erittäin lämpimästi ajattelemme: Heidiä, Lenaa, Robertia, Williä, Federicoa, Ricardoa, Claudiota, Manolaa, Samanthaa, Emanueleä, Andreaa, Massimilianoa, Paolaa, Fabriziota, Matteota, Massimoo.. Oho !

Joka tapauksessa, suosittelimme ennakkoluulottomille !

Nina & Pia

TARTU HETKEEN - 90-LUVUN HAASTEITA KIRJASTOILLE

UDK:n julkaisusarjan uusin osa on ilmestynyt.

Kirjastomaailmassa on eletty jo parin vuosikymmenen verran nopeiden muutosten aikaa. Ensin tuli ATK. Aluksi se oli vain outo sana. Nyt se on tuttu käsite jo pienissä kunnankirjastoissakin. Tartu hetkeen -julkaisussa ei kuitenkaan puhuta ATK:sta. Tekniikan uudistusten varjoon on osittain jäänyt paljon kirjasto- ja informaatio-palvelualan sisältöön ja tavoitteisiin liittyviä kysymyksiä.

Kuten

- onko taidelainausta vain joidenkin kirjastojen kuriositeetti vai vakavasti otettava palvelumuoto?
- onko musiikkikirjastotyön tavoitteissa jotain mätää?
Pannaanko tavoitteissa musiikin harrastajat arvojärjestykseen?
Elitismiä musiikkikirjastoissa?
- yleisten kirjastojen maksuttomuusperiaatteella on pitkä historia.
Mutta miten käy, jos vapaakuntajärjestelmä pannaan yleisesti täytäntöön?
Tuleeko kirjastolaitoksesta häviötä?
- tieteelliset keskuskirjastot ovat poikkitieteellisyyden ja uusien korkeakoulu-poliittisten tehokkuusmittareiden puristuksessa. Ketä tieteelliset keskuskirjastot 90-luvulla ensisijaisesti palvelevat: tutkijoita, opiskelijoita vai kaikkia kansalaisia?
- kestääkö kirjastoammattilaisten ammatti-identiteetti 90-luvun muutokset, kansainvälistymisen ja multimediat? Entä jos edessä on nimekkeen vaihdos: mitä me olemme, jos emme kirjastonhoitajia ja kirjastovirkailijoita?

Tässä 90-luvun haasteita kirjastoille. Tartu hetkeen!

SISÄLLYSLUETTELO

Kari Tiainen: Yleinen kirjasto taiteen lainaajana

Sanna Karttunen: Perinteinen musiikkikykynäkemys ja musiikkikirjastotoiminnan tavoitteenasettelu

Tuula Ahonen & Leena Taberman: Maksuttomuusperiaatteen kehitys Suomen yleisissä kirjastoissa

Maria Forsman: Tieteellinen keskuskirjasto - kuinka sen käy

Tuula H. Laaksovirta: Ammatti-identiteetti multimediodien paineessa

SEURAAVALLE SIVULLE ON KOOTTU KAIKKI UDK:N JULKAISUSARJAN OSAT.
KAIKKIA MUITA PAITSI OSAA KAKSI ON EDELLEEN SAATAVILLA.
TILAUKSET VOI LÄHETTÄÄ SEURAAVALLA SIVULLA OLEVAAN OSOITTEESEEN.
KIRJOJEN HINNAT OVAT NETTOHINTOJA; UDK:N JÄSENET SAAVAT JULKAISUT
SULUISSA NÄKYVIN JÄSENHINNOIN.

JULKAISUJAMME VOI OSTAA MYÖS UDK:N OPINTONEUVONNASTA (SYKSYLLÄ 1990
MAANANTAISIN KLO 11-12 ATILAN AINEJÄRJESTÖHUONEESSA).

UDK RY:N TIETEELLINEN JULKAISUSARJA

Tilausosoite:

UDK ry/Kirjastotieteen ja informatiikan laitos
PL 607
33101 TAMPERE

Hinnat nettohintoja,
jäsenhinnat
sulkeissa.

Tähän mennessä ilmestyneet:

- N:o 1** A.I. Mihailov & R.S. Giljarevski & A.I. Tsernyi:
Tieteellisen informaation rakenne ja tärkeimmät ominaisuudet
ISBN 951-9482-00-8 Hinta 10,- (5,-)
- N:o 2** Kristiina Koivisto: Kirjastoalan koulutus Suomessa
ISBN 951-9482-01-6 (loppuunmyyty)
- N:o 3** D.J. Foskett: Perusnäkökohtia luokituksesta informatiikan välineenä
ISBN 951-9482-02-4 Hinta 10,- (5,-)
- N:o 4** Reijo Savolainen: Kirjastotiede tieteenä
ISBN 951-692-035-7 Hinta 30,- (15,-)
- N:o 5** Pertti Suhonen: Tieteestä ja tieteellisestä kommunikaatiosta
ISBN 951-9482-03-2 Hinta 10,- (5,-)
- N:o 6** D.J. Foskett: Kirjastotiede ja informatiikka kehittyvänä tieteenalana -
koulutuksellisia näkökohtia
ISBN 951-9482-04-0 Hinta 10,- (5,-)
- N:o 7** G. Wersig & U. Neveling: Informaatiotiedettä kiinnostavat ilmiöt
ISBN 951-9482-05-9 Hinta 10,- (5,-)
- N:o 8** Veikko Pietilä: Kirjastotieteen käytännöllisyydestä
ISBN 951-9482-06-7 Hinta 10,- (5,-)
- N:o 9** R.S. Giljarevski & Ju.A. Srejder:
Tieteellisten informaatioprosessien semiotiikkaa
ISBN 951-9482-07-5 Hinta 10,- (5,-)
- N:o 10** Bonifati Kedrov: Kirjastoluokituksesta ja tieteiden synteisistä
ISBN 951-9482-08-3 Hinta 10,- (5,-)
- N:o 11** Antti Eskola: Kirjojen lukeminen, toiminta, elämäntapa
ISBN 951-9482-09-1 Hinta 10,- (5,-)
- N:o 12** Tamar German et al.: Kirjaston käyttäjäkoulutus projektiopintojen yhteydessä
ISBN 951-9482-10-5 Hinta 10,- (5,-)
- N:o 13** Tuula Laaksovirta et al. (toim.): Kirjastotiedettä ja informatiikkaa etsimässä -
tieteenanalyysiä ja tutkimussuuntia
ISBN 951-9482-11-3 Hinta 50,- (20,-)
- N:o 14** Jens Gudiksen et al.: Tieto, tarpeet ja tiedon välittäminen
ISBN 951-9482-12-1 Hinta 10,- (5,-)
- N:o 15** Juha Hakala: Dokumentaatiokielen ja tiedonhakujärjestelmien
evaluointitutkimuksen edistymisestä
ISBN 951-9482-91-1 Hinta 50,- (35,-)
- N:o 16** Harri Kalinen & Mervi Kivirinta & Eija Poteri (toim.): Tartu hetkeen -
90-luvun haasteita kirjastoille
ISBN 951-9482-13-X Hinta 50,- (30,-)

